

MARIKO SUMIKURA

LOVE AS STRANGE EQUATION

Iubirea, o legătură neobișnuită

Chiar și o simplă ecuație
Trebuie să aibă o soluție.

Dacă existența este asumată
Ca fiind un număr fix,
Când timpul și adâncul iubirii
Sunt asumate ca un coeficient,

Când partea stângă
Este închisă de o paranteză,
Împreună cu un vis trecător
Și un conflict interior,

Când partea dreaptă
Nu poate fi închisă
În interiorul unei paranteze,
Împreună cu o dorință puternică
Și o viață invariabilă,

Atunci de ce, ambele părți
Sunt egale
În timp ce eu aștept,
Iubirea ca o legătură neobișnuită?

Noaptea lui Valéry

După o lungă plimbare
Prin ninsoarea ușoară
M-am întors în camera mea.
O cupă de cafea fierbinte
Mi-a încălzit mâinile.

Timpul a trecut liniștit
Între un turist
Care a plecat în dimineața următoare
Și o poetă din Kyoto.

Chiar și așa, un arhanghel
Și un înger au știut
Cum se oprește timpul,
Acolo sus, în ceruri.

Ei au luat o carte
Și au început să citească în franceză
Poemele lui Valéry:

„Odelette Nocturne”
Se parle de toi,
Le drap sur le bouche,
Blotti dans sa couche
Et seul avec soi.

„A la vitre d'hiver ...”
Amour est la secret de cette forme triste ;
L'absence habite l'ombre où je n'attends plus rien
Que l'ample effacement des choses par le mien

„Silence”
Il ne reste de nous ce soir qu'un grand silence

A fost ca și cum noaptea
S-ar fi apropiat de ei
Odată cu secretul lui Valéry,

Dăruit lor și citit cu voce tare
Dintr-un altar secret
Unde timpul era atras
Într-un mare vârtej al fericirii.

Marele Albastru

În scufundarea liberă,
Când coborârea este verticală
Legenda are o limită.

Liniștit, el a stabilit un record:
A coborât mai adânc
Doar un milimetru,
Mai mult decât o secundă.

„A fost perfect acel albastru frumos!
L-am văzut la timp
Și aproape mi-am pierdut cunoștința.”

Așa mi-a spus el
Că a fost Marele Albastru.

Pot să spun și eu cuiva
Că și eu am văzut
Acest Mare Albastru
În adâncul iubirii?

Și totuși, lumina soarelui
Nu a atins marginea
Între viață și moarte.

Este ora 3 AM.
Sorb o-nghițitură
De cafea fierbinte
Din termosul meu
Și scrutez întunericul.

Depind numai de aparate.
Nu știi unde sunt
Fără ele.

Nu mă gândesc la nimic.
Boon... Boon... Boon ...
Aud murmurul fin al elicei
Învârtindu-se.

Curând, dinspre est
Va apare un soare mare,
Arătând norii, arătând valurile

Nu pot renunța
La bucuria acestui zbor,
Cu un avion perfect.
În câteva minute
Zborul meu de noapte
Va lua sfârșit.

Văd orașul de dedesubt.
Începe o nouă zi.

Zbor de noapte

pentru Hélène Boucher

Eu văd lumina calmă
a orașului de dedesubt

Părinții și copiii dorm în căsuțe,
Puii și caii dorm în șoproane mici,
Iar plantele respiră ușor.

Eu zbor deasupra cerului
La granița dintre două nopți,
Între cer și mare.

Trandafir albastru

N-ai căutat în van
Trandafirul albastru?

Ar trebui să adaugi
Picături roșii ca iubirea ta,
Pe trista mea resemnare.

Ar trebui să adaugi
O picătură galbenă
Ca și speranța ta
Pe dragostea mea purpurie.

Pune un trandafir alb
În această apă colorată
Și așteaptă noaptea.

Un trandafir albastru
Va apare pentru tine,
Mâine, de dimineață. Lucitoare,

Șerpoaica de aur

Legănându-și coada ei,
Înfășurată de trei ori într-o rămurică,

Folosindu-și mușchii din spate
Cu cea mai mare abilitate,

Ea își ridică
Gâtul și bolta.

O piele de aur, netedă.
Ochii ei par înțelepți.

Frumusețea ei divină.
O fascinantă strălucire.

Bărbați lacomi,
Savurează fotografia cu poftă.

O credincioasă japoneză
Își împreunează palmele firesc.

Șerpoaica de aur nu știe
Misiunea ei dată de zei.

„Pe pământ
Sunt atât de mulți oameni
Fără bani.

Dăruiește un licăr de speranță
Pentru cei săraci”.

Licoarea Poeziei

Zeița norvegiană FEIG
Este originea zilei de VINERI
Și de asemenea pentru cuvântul
Prieten.

Licoarea poeziei
Este o băutură mitică.
Oricine o bea, devine poet.

Așadar,
Când prietenul meu a recitat
Poemul lui Valéry pentru mine,

Eu eram puțin îmbătată
De licoarea ascunsă a poeziei.
Timpul și eu însămi plecasem.

După ce-am ascultat poemul
Inima mea s-a curățit
Și-am devenit o persoană mai bună.

Inima mea s-a unit
Cu suferința poetului
În spiritele bune.

Dragostea mea neîmplinită
A strălucit într-o clipire de ochi
Și s-a inspirat pe deplin.

Oh, licoarea poeziei!
Va trebui să beau chiar acum
Ca să scriu un poem.

Frumoasa conspirație

Sub scena teatrului Noh sunt vase de sticlă.
Sunetul pașilor de dans
Răsună puternic.

Și în teatrele din Grecia

Erau vase de sticlă pentru a capta ecoul,
La fel ca și acestea.

Odă fără cuvinte

Ce frumoasă conspirație!

Lui Ron Rosenstock

Dacă poemele mele reverberează
În inimile oamenilor
Înseamnă că ele sunt vase de sticlă pentru ecou.

Vasul de sticlă numit iubire
Trebuie îngropat de Dumnezeu
În inima noastră.

Vântul o iubește pe Rouran

Ca o cicatrice pe-o șosea de mătase
Occidentalii și-au trasat
Lunga lor călătorie spre Est.

La câteva opriri, o regină îngropată
A povestit vântului
Despre o amintire excelentă.

În alte locuri de oprire
Râurile uscate au povestit vântului
Despre apa bogată și proaspătă
Pe care au avut-o.

Dincolo de munții severi și sacri
Vântul suflă deasupra pământului.
Dincolo de regiunile vestice
Norii de țărână nu se vă deloc.

Aerul calduț s-a oprit.

Vântul a dorit să asculte
Din nou, vocea lui Rouran.

A fost o poveste romantică:
Vântul a iubit-o pe Rouran
Și s-a întristat
Că destinul lui nu s-a întors.

Fotografia lui ne arată
nu numai peisajul mării naturi,
dar ne vorbește de asemenea
despre eternitatea ei
și viața noastră efemeră.
Nimeni nu apare în fotografie.
De ce?
Gândește-te la istoria umanității.
Strămoșii noștri au venerat zeii
Dar ei s-au schimbat
și au profanat natura pentru profit.
Acum, noi hăituim natura
până în măduva oaselor.
Părăsim încet, încet
locurile din marea natură
și fotografia noastră
care le vizitează tot anul,
ne aduce imagini.
Avem o șansă bună
să ne bucurăm de arta lui,
prin care noi putem auzi
vocea strămoșilor,
și putem simți
aerul rece de la Cercul polar,
sau putem auzi
sunetul furtunii de nisip,
sau oda fără cuvinte.

Fosila iubirii

Amolitul se numește
Aapoak:
O mică piatră care înoată.

Este o creatură din Paleozoic
Și carapacea ei a devenit o fosilă.
Din întâmplare este una de opal.

O viață

A venit spre o piatră imortală,
Într-un perfect aranjament
Al unul zeu.

Regretul iubirii mele
Ar trebui protejat într-o cochilie –
Un poem
Prins în lumină, ca să joace
Un joc minunat
În viitorul îndepărtat.

Crucea inimii

O mare piatră fumurie
A fost expusă
În vitrina unui magazin.
Era tăiată în două jumătăți.

Am văzut tăietura
Și mi-am ținut respirația.
Părea un inel țesut al anului.
Culorile frumoase erau stivuite
Dense, apoi risipite.

Straturile aveau
Nuanțe de verde-albăstrui.
Erau și niște cercuri de ivoriu
Și altele de purpură roșie.

Era și tăietura
De care nu mă voi plictisi
Niciodată.
Aici, plimbându-se liniștită
Este o poetesă.

În inima ei
Se adaugă straturi groase
De cuvinte

Sunt sigură
Că am văzut tăietura
Din inima poetei.

Călătoria bătlăniței albastre

O bătlăniță albastră a venit aici,
În îndepărtatul Orient,
Din Vest.
A cântat cântece triste
Și a plecat.

Încercând să nu legene
O sticlă cu lacrimi – poemele de dragoste –,
Bătlănița albastră
și-a umplut pieptul,
A cântat până la sfârșit
Și a plecat.

Tristețea este frumoasă
Și durerea se transformă-n bucurie.
Așa a cântat ea,
Apoi a plecat.

Se făcuse cald.
A venit ziua
Când bătlănița albastră
Și-a clătinat capul, negând,
Dar eu am lăsat-o
Să-și ia rămas bun.

Tristețea ei,
Ochii verzi plini de lacrimi
S-au oglindit în ochii mei.

Imediat, bătlănița albastră
A bătut din aripi de câteva ori,
Apoi a plecat,
În cerul gol.

Vocea mea

Când m-am născut
Am țipat cu toată puterea
Din micul meu gâtlej.

Când am fost elevă

Am alergat în curtea școlii
Cu veselie.

Mai târziu aveam să cunosc
Vocea serioasă
Care taie aerul.

Când am devenit adultă
Vocea a devenit puternică
Și gravă.

Iubirea
Încă nu s-a arătat
Prin sunetul vocii.

În schimb,
Degetul tandru înclină
Privirea spirituală.

Nu-i nicio margine de aer
Ca să nască sunete
Între noi.

N-a fost o iubire fragilă
Când a apărut povestea ei.
Aceasta a spus vocea mea.

Tămâie albastră

Bijuterii transparente
Se joacă în lumină,
Luând căldura trupului meu.

Tămâie albastră
Persistă în lumină
Fără să-mi ia
Căldura corpului meu.

Ceva anorganic,
Ceva organic –
Pielea mea simte diferența

Da, lucrurile vii sunt calde
Chiar dacă ele au dormit

Mii de ani.

Ele se așează la vedere
Într-o astfel de culoare,
Plină de miresme.

Poemele mele pot fi
Boabele de tămâie albastră,
Ale inimii,
Sau o dovadă a vieții,

Pentru că
Eu am găsit sursa
Unui râu al tinereții,

Pentru că
Eu am găsit cuvinte
Care au afluenți, acolo.

MARIKO SUMIKURA poetă, eseistă, traducătoare, editoare. S-a născut la KYOTO în 1952. Licențiată a Universității Ritsumeikan. Reprezentantă și directoare a Asociației Universale a Poeților Japonezi – JUNPA –. Editoare – șefă a revistei internaționale de poezie online AMA-HASHI (Poetic Bridge) și a Editurii JUNPA BOOKS.

Cărți publicate: „O femeie parfumată”, „O femeie rotind un vis”, „O femeie țesând o rază de lumină”, „Un bărbat îmbrățișând Pământul”.

A participat la Festivalul Internațional de Poezie de la Struga (Macedonia, 2011), la festivalul „Europa în versuri”, (Como, Italia, 2015), la festivalul Internațional de poezie „Mihai Eminescu” (Craiova, 2015).

A tradus în limba engleză și japoneză peste 30 de cărți, pe care le-a publicat la Editura JUNPA BOOKS din KYOTO.

Premiul pentru literatură irlandeză tradusă, pentru cartea „*Soptind numele ei*” de Gabriel Rosenstock.

Inițiatore, traducătoare și coordonatoare a proiectului „*Dialog poetic între Est și Vest*”.

traducere si prezentare: CLELIA IFRIM